

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 137. Connubium Ducissæ cum Maximiliano Archi-Duce conciliatum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](#)

Sæcul. XV. Principem recusantibus, cuius ditiones A.C. 1477. ipsis vicinæ essent. Quapropter Dux ille, qui nonnisi duorum annorum ætate Mariam superabat, a nuptiis arcebatur, partim Gandavenium repugnantia, partim propria Ducissæ in eum averfione. Aliunde vero omnibus exploratum erat, Ludovicum XI. matrimonio cum Engolismensi Comite constanter obluctaturum, eoquod vereretur, ne si tam ampla bonorum successio ad Principem regio sanguine ortum devolveret, potentissimum sibi hostem accerferet.

§. CXXXVII.

*Connubium Ducissæ cum Maximiliano
Arch-Duce conciliatum.*

Supererat Maximilianus, Princeps nondum vigesimum primum ætatis annum egressus, mira formæ dignitate præstans, atque ingenii acie haud parce præditus, cetera laudatissimus, nisi quis ei aliquanto vehementiorem venandi cupiditatem vitio vertat. Præterea spem habebat succedendi in Imperio; cum unicus Cæsarialis Filius esset. Pater ejus Princeps sui ævi avaritia ac inertia nemini secundus (*) Maximilianum pro-

(*) Insulse Continuator ejusmodi columniam Imperia-

prio ipsius arbitrio reliquit, unice ut sum-
ptibus in Gubernatoris, atque Magistri ^{Sæcul. XV.} A. C. 1477.
stipendia erogandis parceret; quo circa
haud aliis excultus erat scientiis, ac virtu-
tibus, quam quas largiter naturæ be-
neficio sibi suppeditatas habebat, bona
indole clarus, ac tanta sobrietate emi-
nens, ut ceteros Germaniæ Principes
longe antecelleret. Igitur harum dotum
suffragio inter omnes unus dignior e-
rat Duciſſæ de Burgundia sponsus; jam-
que faustis hisce nuptiis prælusit defun-
cti Ducis consensus; hic enim eo tem-
pore, quo de hoc connubio agebatur,
Filiæ suæ auctor erat, ut epistolam pro-
pria manu exaratam Archi-Duci mitte-
ret,

Imperatori, ejusque Filio impingit; Si priva-
tum adversus Augustissimam Domum Austria-
eam odium fovit, certe dum Historicum agit, &
quidem Ecclesiasticum Scriptorem, malevolen-
tiæ suæ imperare debuisset, maxime, ubi ejus-
modi convicta nec ad Historiæ seriem pertinent,
nec veritati consona sunt. Omnium enim Hi-
storicorum fide compertum est, Maximilianum
Magistrorum suorum industria plurimis scien-
tiis apprime excultum fuisse, ac septem omnino
linguas perbene caluisse. Ergo nec Pater ava-
ritiæ, nec Filius inscitiae postulari potest. Vide
Palatium, & Kevenhüller in vita Friderici Impe-
ratoris, & Maximiliani I. præter alios Austria-
cæ Domus Annalistas.

Sacul. XV. ret, in qua eidem coniubii sponsionem
A.C. 1477. faceret, inque nuptialis amoris pignus
 annulum aureum pretioso Adamante or-
 natum transmitteret.

§. CXXXVIII.

Ducissa ab Imperatore per suos Legatos in Sponsam Filii sui petita.

Commun. l. 6. Germani Proceres, cum Ludovicum XI.
e. 2. nuptiis Filii sui cum Ducissa oblu-
Gaguin. hist. Etari comperissent, impense Maximilia-
Franc. l. 10. num hortantur, ut hujus repulsam opportune in rem suam verteret. Quare Fridericus ejus Pater Legatos suos nulla mora decernit, qui Ducissam in filii sui Sponsam peterent. Jamjam iudicem Le-
 gati Bruxellas intraverant, cum Clivæ Dux nullum non moveret lapidem, ut eos a suscepti consilii executione deterreret. Ex adverso Ducissa defuncti Bur-
 gundiæ Ducis uxor, quæ Mechliniam secesserat, eosdem non solum verbis, sed tota negotii serie instruebat, omniq[ue] ope & opera instabat, ut iter suum prole querentur, & nullius moræ dispendio Gandavum contendenterent; ibi enim omnia, ut honorifice exciperentur, optime disposita esse ajebat. His Ducissæ verbis animati tandem Gandavum salutant, non sine gravi Regis Ludovici moerore,

quem